

Cuvîntarea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej rostită la posturile de radio și televiziune cu prilejul Anului Nou

Dragi tovarăși și prieteni,
Cetățeni ai Republicii Populare Romine,
Ne mai despart câteva clipe de Anul
Nou.

Reuniți în această noapte în mijlocul celor dragi, al familiilor, prietenilor și tovarășilor de muncă, în fața aparatelor de radio sau de televiziune, așteptăm sosirea Anului Nou într-o atmosferă sărbătorească plină de veselie și voie bună.

Bucuria noastră este pe deplin îndreptățită, anul pe care-l încheiem a fost un an de mari înfruntări, roadele muncii poporului nostru — deosebit de bogate.

Cunoaștem tabloul impresionantelor realizări în toate domeniile de activitate: cial-economică, înfrățit la recentele sesiune a Marii Adunări Naționale, anul producției industriale pe anul de termen.

Mașinarii, inginerii și tehnicienii pot privi cu satisfacție rezultatele muncii lor în deosebit, în toate ramurile economiei au fost puse în funcțiune noi capacități de producție. Economia noastră a primit mai mult metal, mai multe mașini, mai mult petrol, cărbune, mazăre, energie electrică, produse ale industriei chimice, bunuri de larg consum.

În toate regiunile și orașele țării lucrătorii noștri constructori au ridicat noi clădiri industriale, cartiere de locuințe, școli, sălile de învățămînt, sălile de cultură.

Milioane de țărani, uniți în gospodării colective, au cules rod bogat; se schimbă întreaga înfrățire a satului și felul de trai al țărănilor. Țăranii muncitori, lucrătorii din gospodăriile de stat și S.M.T.-uri muncesc cu spor pentru a da patriei un belșug de produse necesare bunului trai al populației.

Cătrele noastre didactice din învățămîntul de toate gradele, lucrătorii din institutele de cercetări științifice, din domeniul culturii și creației artistice au

muncit cu devotament pentru educarea tineretului — schimbul nostru de miine, pentru pregătirea de specialiști, pentru dezvoltarea științei și culturii noastre socialiste.

Tuturor celor care prin munca lor înfăptuie contribuie la înflorirea patriei, la avântul economiei și culturii, la înfrățirea bunăstării poporului le adresăm calde felicitări, urări de noi realizări și spor la muncă.

Avem neclintită convingere că eroica noastră clasă muncitoare care își îndeplinește cu cinste misiunea de clasă conducătoare a societății țărănești noastre care a pășit cu hotărâre pe calea agriculturii socialiste, oamenii de cultură care și-au pus cunoștințele și forțele creatoare în slujba poporului vor adăuga în anul ce vine noi și noi victorii celor obținute până acum.

Încrător în capacitățile sale creatoare, în viitorul său însoțit mîndru de succesele obținute, poporul nostru, sub conducerea partidului, va păși cu elan la înfrățirea obiectivelor planului de stat pe anul 1962, muncind în toate ramurile de activitate cu entuziasmul propriu unui popor liber, stăpîn pe soarta sa și pe roadele muncii sale.

Dragi tovarăși,
Anul 1961 a fost marcat de un eveniment epocal — Congresul al XXII-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice care a adoptat noul său Program, arătînd popoarelor calea spre o societate unde toate resursele materiale, toate cuceririle rațiunii umane sînt puse în slujba omului și a bunăstării lui, calea spre o lume fără războaie, spre triumful socialismului și comunismului pe tot globul pămîntesc.

Mărețele victorii ale poporului nostru, victorie în construirea comunismului, realizările remarcabile ale celorlalți țărani ale țării noastre, socialiste, arată că puterea superioară a socialismului asupra capitalismului, dau forțe noi luiptei oamenilor muncii din țările capitaliste pentru interesele lor vitale, pen-

tru democrație și progres social, însuflețesc popoarele în lupta pentru lichidarea definitivă a răsnoasului sistem colonial, pentru dreptul fiecărui popor de a dispune în mod liber de destinațiile sale.

Năzuința cea mai fierbinte a fratregii omeniri este asigurarea unei păci trănice în lume. Faptul că în anul 1961 pacea a fost menținută este o nouă dovadă că forțele păcii sînt astăzi mai puternice ca oricînd, cerurile impetualiste agresive și mai izolate, politica lor tot mai compromisă în ochii popoarelor. Marea Uniune Sovietică și alături de ea celelalte țări ale lagărului socialist în sus steagul luptei pentru pace, care unește în jurul său mase imense de pe toate continentele. Avem convingerea că prin luptă unită și hotărîndă a popoarelor pacea va triumfa și omenirea va fi ferită de ravagiile prăsiltoare ale unui nou război mondial.

România își va aduce și pe viitor întreaga ei contribuție la înfrățirea păcii, la victoria politică de coexistență pasnică între toate statele fără deosebire de sistem social.

În același timp avem îndatorirea de a ține trează vigilența, de a ține puterea de apărare a patriei, însoțind cu dragățe pe cîștii și ostășii Forțelor Armate ale Republicii Populare Romine, care sînt neclintit de stăruință independenței patriei și cuceririlor revoluționare ale poporului.

În pragul Anului Nou adresez, în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, al Consiliului de Stat și al Guvernului Republicii Populare Romine, calde felicitări oamenilor muncii din patria noastră, urîndu-le sănătate, ferice și noi succese în muncă toată pe care o deslășoară.

În clipa cînd se vestește începutul noului an, să închinăm paharul pentru patria noastră dragă, pentru prosperitatea harnicului nostru popor, constructor al socialismului!

La mulți ani, tovarăși și prieteni!

CE-AM VĂZUT ÎN NOAPTEA DE REVELION

De la Cluj la București

a mulți ani, cititorule!

Ne permiți să-ți punem o întrebare?

Cum ai petrecut revelionul? Ai fost vesel? Ai cîntat, ai dansat, ți-a fost masa îndestulată?

Desigur, ai fost vesel și exuberant, noul an te-a găsit învaluit de clipe tonice de bucurie, totul în jur ți-a suris, masa a fost plină cu de toate.

În prima dimineață a lui 1962 te-ai întors acasă cîntînd, la braț cu prietenii și tovarășii tăi, dar bucuria ta pentru aceste clipe memorabile, ale sărbătorii trecerii hotărîului unui an nou, n-ai întreaga dacă lingă ea nu s-ar adăuga bucuria celorlalți milioane de oameni ai muncii din întreaga patrie, fericea lor fiind parte integrantă din fericea ta personală.

Ai putut oare tu să surprinzi atunci de la fereastra ta tot ce a însemnat evenimentul acesta de răscruce, în timp, pentru milioanele de oameni ai țării? Pentru că cele 12 bătaie ale ceasornicului s-au auzit atunci peste tot, și oamenii de la sute de kilometri depărtare de tine au simțit aceeași emoție.

De aceea, o mașină cu doi reporteri ai ziarului nostru a străbătut în noaptea de Anul Nou distanța de multe sute de kilometri dintre coordonatele geografice Cluj — Hunedoara — Sibiu — Orașul Victoria — Brașov — București. Cei doi reporteri au înfruntat în drum mii și mii de oameni, care, pregătindu-se pentru revelion sau petrecindu-l, aveau fiecare amintiri, gânduri, emoții, proiecte lor legate de noul an.

Iată, despre toate acestea vă vom vorbi în reportajul nostru.

Atmosfera orașului

Duminică, 31 decembrie 1961, la ora 14, ne aflăm în Cluj. Orașul trăia din plin emoția revelionului care se apropia cu fiecare bătăie a timpului.

Fregățile de revelion au pretutindeni o frumusețe aparte. La cluburi și case de cultură se pun ultimele ghirlandele și baloane; se așează paharele și taciturile pe rîndurile uriașe de mese; acasă, sarmalele și fripturile se așază în mare fierbere; prin magazine e o aglomerație care-ți face parcă plăcere, vîndînd că atîția oameni, cit și tine, vor să cumpere cit mai multe bunătăți care să le stea în această noapte de petrecere pe masă.

În dimineața acestei ultime zile a anului am colindat prin oraș. E interesant de știut ce se petrece în ultima zi a anului într-un oraș, ce evenimente se petrec în viața oamenilor. Pentru că ziua aceasta are parcă puterea magică de a sintetiza tot ceea ce este mai grăitor, faptele căpătînd o puternică sugestie.

Încă de dimineață ne-a fost la îndemînă să răsfoim un ziar care apărea în acest oraș în anul 1938, anul „prosperității” burgheze. Iată ce-am citit

tit printre altele în unul din numerele ziarului „Patria” dinainte de Anul Nou: „Sinteți șomer! Anul: „Mica publicitate” a ziarului „Patria” vă dă un post! 1 leu cuvîntul!”

Un post contra unui singur leu! Foarte ieftin, dacă ne gîndim că, așa cum ne informează ziarul, pe atunci o pereche de șoșoni costa 220 lei, iar o pereche de papuci 65 de lei.

Alături de urarea tradițională, cititorule ziarul mai erau, de asemenea, anunțată „scumpirea gazului metropolitan, a abonamentelor la radio și a tarifelor de autobuz...” și despre faptul că „...într-o muncitorii și funcționarii pe de o parte, și între măcelari, brutarii, restauratorii și comercianții pe de altă parte, există un conflict acut în privința prețurilor articolelor de primă necesitate”.

După ce ne-am notat acestea ne-am oprit la primul chioșc de ziare și am cumpărat ultimul număr al ziarului „Făclia”. În el am citit printre altele că:

— Minerii de la Roșia Montană au primit în aceste zile prime de vechime în valoare de peste 800.000 lei.

— Comitetelor sindicatelor din regiune le-au fost puse la dispoziție pentru organizarea pomului de iarnă pentru copiii salariaților întreprinderilor și instituțiilor fonduri în valoare de 1.650.000 lei.

— La magazinul „Bijuteria” s-a vîndut al 15.000-lea ceas de mină.

— 300 studenți frunțași la învățătură au primit prin Uniunea Asociațiilor Studenți-

lor daruri constînd în paltoane, costume de haine, pantofi și alte obiecte vestimentare.

— În regiune s-au construit în acest an 92 școli, 12 cămine culturale și 26 magazine universale și s-au electricizat 35 de sate.

Dacă n-am fi fost atît de grăbiți să colindăm tot orașul am fi stat puțin să meditam asupra unor deosebiri uriașe dintre două zile care, prin natura faptelor ce le-au cuprins în ele, despart istoria țării în două, să meditam asupra anului pentru șomerii din anul 1938, pus față-n față cu scurtele informații care anunțau azi primele de vechime pentru muncitori și cele aproape 2 milioane dăruite pentru sărbătoarea popoului de iarnă. Desigur, tu, cititorule, vei extrage din aceste fapte concluzii edificatoare. Noi am alergat însă repede la sala Teatrului de păpuși unde avea loc sărbătoarea pomului de iarnă pentru copiii muncitorilor de la Întreprinderea de Construcții Montaj Energetic.

Sala era plină de copii și părinți care-l așteptau cu înfrigurare pe Moș Gerilă. Acesta însă (am aflat numai noi) se afla în culise și fuma o țigară, așteptîndu-i pe cei citiva întîrziți. Am folosit acest moment pentru a întreprinde o anchetă. Da, o anchetă.

Cineva la Cluj, într-o discuție spunea: „Anul ce s-a scurs mi-a adus multe lucruri noi în viață, pentru care eu mă pot considera fericit”. De aici s-a născut ideea de a afla de la cit mai mulți oameni cum își reprezintă ei ferice-

rea personală și ce gîndesc ei despre ea acum, cînd oamenii își mărturisesc timpulul dorințele. Am formulat următoarele două întrebări:

1. 1961 a fost pentru dumneavoastră un an fericit?

2. Ce înțelegeți prin ferice-

re? În drumul nostru prin noaptea revelionului, tineri diferiți, din locuri diferite au răspuns la ancheta noastră, după momentul de chibzuită pe care ți-l cer asemenea întrebări.

După răspunsurile primite la anchetă, după datele culese, am putut străbate și un drum în timp, pentru că de multe ori a trebuit să privim evenimentele petrecute de anul nou, acum, față în față cu ce se petrecea de anul nou altdată. N-a trebuit să uităm acum acest drum pentru că nu trebuie să uităm niciodată ce au adus poporului nostru anii noștri noi.

Am întreprins deci primul capitol al anchetei sînd de vorbă cu citiva copii. Desigur, lor nu le-am pus întrebările chiar așa cum le formulasem dinainte, ci mai pe înțelesul vârstei păpușii sau a ghiozdanului. Gîndindu-ne că în clipele acelea pentru cei mici noțiunile de bucurie și ferice sînt indestructibil legate de persoana lui Moș Gerilă, întrebarea s-a referit mai ales la surprizele pe care le-au primit din partea acestuia. Am stat de vorbă cu 23 copii ai muncitorii

— 300 studenți frunțași la învățătură au primit prin Uniunea Asociațiilor Studenți-

— 300 studenți frunțași la învățătură au primit prin Uniunea Asociațiilor Studenți-

— 300 studenți frunțași la învățătură au primit prin Uniunea Asociațiilor Studenți-

— 300 studenți frunțași la învățătură au primit prin Uniunea Asociațiilor Studenți-

— 300 studenți frunțași la învățătură au primit prin Uniunea Asociațiilor Studenți-

— 300 studenți frunțași la învățătură au primit prin Uniunea Asociațiilor Studenți-

— 300 studenți frunțași la învățătură au primit prin Uniunea Asociațiilor Studenți-

— 300 studenți frunțași la învățătură au primit prin Uniunea Asociațiilor Studenți-

— 300 studenți frunțași la învățătură au primit prin Uniunea Asociațiilor Studenți-

— 300 studenți frunțași la învățătură au primit prin Uniunea Asociațiilor Studenți-

— 300 studenți frunțași la învățătură au primit prin Uniunea Asociațiilor Studenți-

— 300 studenți frunțași la învățătură au primit prin Uniunea Asociațiilor Studenți-

— 300 studenți frunțași la învățătură au primit prin Uniunea Asociațiilor Studenți-

— 300 studenți frunțași la învățătură au primit prin Uniunea Asociațiilor Studenți-

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVIII, seria II nr. 329

4 PAGINI — 20 BANI

Miercuri 3 ianuarie 1962

CHEMAREA Consfătuirii pe țară a țărănilor colectivisti

Țărani colectivisti și tovarăși, țărani ce va mai cultivați singuri bucata de pămînt, mecanizatorii din gospodării de stat și stațiunile de mașini și tractoare, tehnicienii, inginerii și oamenii de știință din agricultură, spre voi toți îndreptăm această chemare în numele Consfătuirii pe țară a colectivizatorilor.

Ne-am adunat aici laolaltă din toate regiunile țării, colectivisti aleși de adunările raionale, spre a lua parte la această Consfătuire, ca unii ce reprezentăm în țara noastră agricultura socialistă.

Știți de bună seamă că timp de cinci zile am dezbătut împreună cu conducătorii partidului și statului, cu oamenii de știință, inginerii agronomi, zootehniștii, cu mecanizatorii și constructorii de mașini, activiști de partid și de stat, ce anume trebuie să facem pentru a încheia colectivizarea agriculturii, pentru a organiza cit mai bine gospodăriile colective, a le înfrăți și a le crește tot mai mult avutul, pentru a spori recoltele de toate felurile și a înmulți cit mai mult animale și producția lor.

La mulți ani, tovarăși și prieteni!

La Consfătuire au vorbit mulți delegați, arătînd ce au făcut ei pentru a obține cele mai ridicate recolte.

A luat cuvîntul și tovarășul Gheorghiu Gheorghiu-Dej, care ne-a dat povești prețioase ca să putem îndeplini și mai cu spor sarcinile ce stau în fața agriculturii noastre.

După cum am spus, noi am fost în Consfătuire delegați ai colectivizatorilor, noi însine colectivisti. Cei care au vorbit cunosc așadar bine viața gospodăriilor colective și ei au zăgăzuit, pe bază de fapte, pe baza a tot ce se întîmplă cu adevărat în comunele și raioanele lor, viața de azi a țărănilor noastre.

S-a văzut astfel că în toate părțile țării socialismul a învins, că cea mai mare parte a țărănilor de astăzi sînt colectivisti, că regiunile Dobrogea și București, două dintre cele mai mari regiuni agricole din țară, sînt colectivizate în întregime, iar în regiunile Banat și Galați, trecerea la colectivizare este aproape încheiată. Dacă treci astăzi pe țărîniștii țării de la un capăt la altul, vezi deoparte și de alta numai lanuri mari, întinse din zăre în zăre. Pretutindeni vezi sate

în care se ridică grajdurile, saivanele, magaziaile albe ale gospodăriilor colective și case noi ca niște începuturi de așezări orășenești. Noi, colectivisti, sîntem astăzi o mare forță. Însușim laolaltă peste două milioane de familii și stăpînim mai mult de 5 milioane hectare de pămînt. Reprezentăm așadar marea mulțime a țărănilor, nădejdea cea mare a agriculturii din țara noastră, chezașii belșugului.

Ogoarele unite ne dau puțința să facem mai multe culturi, să dăm pămîntului mai multe întreprinderi, să-l folosim mai chibzuit, să-l lucrăm cu mașini, în cea mai mare parte și în muncile cele mai grele, după toate regulile tehnice, în așa fel încît de la un an la altul să avem recolte tot mai mari și să creștem tot mai multe animale.

Mulți dintre cei care au vorbit la Consfătuire, președinți, brigadierii sau țărani colectivisti, au arătat cu îndreptățită mîndrie cum în gospodăriile lor colective au obținut două și trei mii de kg. grâu la hectar, trei mii, patru mii și unii chiar opt mii de kg. porumb boabe la hectar. Tovarășii din Dobrogea au arătat cum, după trei ani de la terminarea colectivizării, producția de cereale este de două ori mai mare ca înainte. Noi știm cu toții că așa este pretutindeni unde țărani au întemeiat gospodării colective.

Și mai știm cu toții, și noi și voi, că o dată cu acest belșug, colectivisti trăiesc mult mai bine ca înainte, că și-au făcut case de cărămidă, acoperite cu țiglă, că la oraș, că nimeni nu mai umblă desculț, că sînt mai arătoși îmbrăcați, că o mare parte sînt alți de ieri, că și-au luat radio, televizoare, aragaze, biciclete și unii dintre ei motociclete. Țăranul colectivist se bucură azi de un trai civilizată, el citește și învață pentru a-și da singur seama ce este lumea și viața, după cum le arată știința și adevărul.

Așezările — comunele și satele — sînt mai frumoase și mai curate. Parcă ar fi mereu gătite de sărbătoare. Pe ulițele satelor de colectivisti înfrînștii seara, de seori, oameni — tineri și b trîni, fete și femei — vîndînd de la bibliotecă cu o carte în mină, că nu-i sat

fără bibliotecă și nu-i bibliotecă fără sute de cititori. În multe sate vezi ferestrele și curțile luminate ca ziua de becuri electrice, auzi cîntarea difuzoarelor și, undeva, la cîminul cultural, vezi mulțime mare venită la cinematograful.

Satul de colectivisti se cunoaște de departe, după carețele frumoase ale gospodăriei, după cerizile de vite de rasă, după pătelele pline, după sirele de paic, după tîmna oamenilor pe care-i întîlniești pe drum, după vorbirea lor.

Știți, frați țărani, prea bine toate acestea, că le vedem cu toții. Ele sînt rodul colectivizării care a dat satelor belșug și mare înlesnire.

Dragi tovarăși,

Noi, țărani, mai știm că dacă viața noastră s-a schimbat atît de mult, asta o datorăm partidului nostru, îndrumării lui înțelepte, căci aia lui de fiecare ceas e bunăstarea și fericea noastră întregul popor.

Avem un altul puternic și sigur, eroica noastră clasă muncitoare, clasă conducătoare, pe muncitorii din fabrici, din uzine, din mine și de pe șanierie. Statul pe care clasa muncitoare, prin partidul său, îl cîrmuiește, ne ajută mereu cu mașini, cu credite, cu tot ce este necesar pentru a înfrății agricultura noastră socialistă. Industria noastră fabrică tractoare și mașini tot mai multe și mai bune, în uzinele țării se fabrică marile noastre ajutoare de naieide. La orice muncă am face pe tarilele gospodăriilor colective, simțim cum ne iau asupra lor, din greul muncii, tractoarele și mașinile pe care muncitorii le-au făcut.

Aici, în Consfătuire, în numele întregii țărîniștii, noi am mulțumit din suflet harnicei noastre clase muncitoare pentru grija și dragostea pe care ne-o poartă. Cele 52.000 de tractoare, 48.000 de semănători, peste 23.000 de combine, ca și toate celelalte mașini agricole, de minie lor sînt alcătuite cu trudă, dar cu voie bună. Și îngrășămintele acelea, albe ca zăpada, din care se trag recoltele bogate, tot în fabrici sînt făcute, prin munca și priceperea lor.

Muncitorii, inginerii și

(Continuare în pag. a 3-a)

TELEGRAMĂ

Exelenței sale
Domnului dr. OSVALDO DORTICOS TORRADO
Președintele Republicii Cuba
Exelenței sale Comandant dr. FIDEL CASTRO RUZ
Primul ministru al guvernului revoluționar
al Republicii Cuba

HAVANA

În numele Consiliului de Stat și al guvernului Republicii Populare Romine, al întregului popor român și al nostru personal, vă trimitem cele mai calde felicitări cu ocazia sărbătorii naționale a Republicii Cuba — cea de-a 3-a aniversare a victoriei însurecției poporului cuban.

Poporul român se bucură din toată inima de realizările remarcabile înfrățite de eroicul popor cuban care, sub conducerea guvernului său revoluționar, își făurește o viață nouă, fericită.

Relațiile de sinceră prietenie și colaborare multilaterală care s-au stabilit între R.P. Romină și Cuba sînt expresia vie a sentimentelor de caldă simpatie și a respectului reciproc de care sînt animate popoarele noastre. Poporul român este alături de poporul cuban în lupta sa eroică pentru apărarea libertății, independenței naționale și a dreptului sacru al poporului cuban de a dispune liber de soarta sa.

Cu prilejul acestei aniversări vă urăm succese tot mai mari în activitatea dv. neobosită pentru înflorirea Cubei, pentru binele poporului cuban prieten.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Stat
al R. P. Romine

ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri
al R. P. Romine

Mil de Moși Gerilă au sosit cu toba plină în aceste zile. În fiecare casă, pretutindeni, Echipa noastră de reportaj l-a înfrînștat prima dată la Cluj

Te întîlnim cu bucurie și optimism, An Nou! Vom munci mai mult și mai bine și viața noastră va fi mai bogată, mai fericită!

(La Carnavalul de la Palatul Republicii, lângă bradul de An Nou)

Foto: I. CUCU

De la Cluj la București

(Urmare din pag. 2-a)

sub semnul bucuriei sale. Re- portul ascultă fermecut. Rul- aceluși și ar vrea să-l rețină ca pe o completare care dă viață și expresie scrisorilor se- crețarului în care se vorbește despre viața de azi a tinerilor orașului.

Nu va uita niciodată reporterul risul acela cristalin, imaginea orașului care petrece, valsul din „Spărgătorul de nuci”...

Prima dimineață a lui '62

Se apropie prima dimineață a anului 1962. Zorile mai în- drize totuși să se ivească, în- telegătoare.

La Brașov petrecerea revelionului se desfășoară cu toate pinzele... veseliei sus. În sala mare a Grupului școlar „Steagu- rul roșu” petrec revelionul 500 de tineri muncitori, elevi și studenți. La clubul Politehnicii sînt alte sute de tineri, studenți de la facultățile din oraș. Aici a venit să petreacă revelionul și întreaga grupă de 202 de la Institutul pedagogic de 3 ani. Sînt 23 de băieți și fete de 18, 19 și 20 de ani. Unele dintre fete mai au încă codițe, par încă școlărițe. Bă- leții mai au încă în obraji fră- gețimea suavă a adolescenței. Sînt prieteni buni, colectivul lor s-a încheiat deja. Pînă și la petrecere stau tot împreună. Nu peste mult timp vor merge cu toții în satele Mara- mureșului, Brașovului ori Do- brogei ca profesori. Da, acolo vor merge. Ei sînt bursteri ai sfaturilor populare și, după terminarea facultății, vor mer- ge de unde au plecat.

Cu ei am discutat puțin timp, dar vă mărturisim că discuția a fost impresionantă. Ne-a impresionat în primul rînd faptul că fiecare vorbea în numele tuturor, avînd par- că o investitură anume.

Noi, spunea Munteanu Leonora, organizatoarea grupei U.T.M., înțelegem fericirea ca fiind adevărată atunci cînd ea se bazează pe ceea ce realizezi prin muncă. Pe noi toți ne pasionează să fim profesori.

Ce așteptăm eu prin fericire? Mă preocupă de mult întrebarea asta. Eu scriu și versuri, și asta e o temă ve- nică pentru poezii. Totuși, fo- arde de toate sînt muncitor. Un muncitor tînr. De aceea, pentru fericirea mea perso- nală se cer cîteva condiții de îndeplinire. Fericirea n-o concep decît muncind și bucu- rîndu-mă de rezultatele mun- cii mele.

Brigada mea va fi declarată în zilele ce urmează colectiv de muncă fruntas. E un eveni- ment care-mi dă satisfacție deplină... Într-un lucru care-mi dă mie sentimentul fericirii este că în colectivul nostru carnea crește. Creșterea este un lucru bun. Nu formăm ea oameni cu calități morale înalte. Și a simți că

Am putea menționa aici (pentru că are o legătură) faptul că am primit de curînd o clădire nouă, foarte modernă pentru institut. După părerea noastră e cea mai frumoasă clădire din oraș. Toată e numai marmură și neon.

După terminarea facultății vom merge ca profesori, vom învăța mai departe la Institutul de 5 ani.

Erau 23 de băieți și fete. N-avea mai mult de 20 de ani nici unul, păreau încă niște adolescenți, dar miine, curînd, vor fi profesori prin Mara- mureș sau Dobrogea, oameni cu răspunderi înalte. Așa ne-au spus cu toții — că fericirea adevărată o găsești în munca închinată poporului. Și fiecare vorbea în numele tuturor.

I-am întrerupt o clipă de la dans și pe cîțiva tineri muncitori de la Uzinele „Steagu- rul roșu”. Cerîndu-i să răspundă la ancheta noastră, Obeadă Iancu, șeful unei brigăzi de tineri, a surz.

Ce așteptăm eu prin fericire? Mă preocupă de mult întrebarea asta. Eu scriu și versuri, și asta e o temă ve- nică pentru poezii. Totuși, fo- arde de toate sînt muncitor. Un muncitor tînr. De aceea, pentru fericirea mea perso- nală se cer cîteva condiții de îndeplinire. Fericirea n-o concep decît muncind și bucu- rîndu-mă de rezultatele mun- cii mele.

Brigada mea va fi declarată în zilele ce urmează colectiv de muncă fruntas. E un eveni- ment care-mi dă satisfacție deplină... Într-un lucru care-mi dă mie sentimentul fericirii este că în colectivul nostru carnea crește. Creșterea este un lucru bun. Nu formăm ea oameni cu calități morale înalte. Și a simți că

Am putea menționa aici (pentru că are o legătură) faptul că am primit de curînd o clădire nouă, foarte modernă pentru institut. După părerea noastră e cea mai frumoasă clădire din oraș. Toată e numai marmură și neon.

După terminarea facultății vom merge ca profesori, vom învăța mai departe la Institutul de 5 ani.

Erau 23 de băieți și fete. N-avea mai mult de 20 de ani nici unul, păreau încă niște adolescenți, dar miine, curînd, vor fi profesori prin Mara- mureș sau Dobrogea, oameni cu răspunderi înalte. Așa ne-au spus cu toții — că fericirea adevărată o găsești în munca închinată poporului. Și fiecare vorbea în numele tuturor.

I-am întrerupt o clipă de la dans și pe cîțiva tineri muncitori de la Uzinele „Steagu- rul roșu”. Cerîndu-i să răspundă la ancheta noastră, Obeadă Iancu, șeful unei brigăzi de tineri, a surz.

Ce așteptăm eu prin fericire? Mă preocupă de mult întrebarea asta. Eu scriu și versuri, și asta e o temă ve- nică pentru poezii. Totuși, fo- arde de toate sînt muncitor. Un muncitor tînr. De aceea, pentru fericirea mea perso- nală se cer cîteva condiții de îndeplinire. Fericirea n-o concep decît muncind și bucu- rîndu-mă de rezultatele mun- cii mele.

Brigada mea va fi declarată în zilele ce urmează colectiv de muncă fruntas. E un eveni- ment care-mi dă satisfacție deplină... Într-un lucru care-mi dă mie sentimentul fericirii este că în colectivul nostru carnea crește. Creșterea este un lucru bun. Nu formăm ea oameni cu calități morale înalte. Și a simți că

Am putea menționa aici (pentru că are o legătură) faptul că am primit de curînd o clădire nouă, foarte modernă pentru institut. După părerea noastră e cea mai frumoasă clădire din oraș. Toată e numai marmură și neon.

După terminarea facultății vom merge ca profesori, vom învăța mai departe la Institutul de 5 ani.

Erau 23 de băieți și fete. N-avea mai mult de 20 de ani nici unul, păreau încă niște adolescenți, dar miine, curînd, vor fi profesori prin Mara- mureș sau Dobrogea, oameni cu răspunderi înalte. Așa ne-au spus cu toții — că fericirea adevărată o găsești în munca închinată poporului. Și fiecare vorbea în numele tuturor.

I-am întrerupt o clipă de la dans și pe cîțiva tineri muncitori de la Uzinele „Steagu- rul roșu”. Cerîndu-i să răspundă la ancheta noastră, Obeadă Iancu, șeful unei brigăzi de tineri, a surz.

Ce așteptăm eu prin fericire? Mă preocupă de mult întrebarea asta. Eu scriu și versuri, și asta e o temă ve- nică pentru poezii. Totuși, fo- arde de toate sînt muncitor. Un muncitor tînr. De aceea, pentru fericirea mea perso- nală se cer cîteva condiții de îndeplinire. Fericirea n-o concep decît muncind și bucu- rîndu-mă de rezultatele mun- cii mele.

mergi pe acest drum este, pentru mine, ca pentru toți, un motiv să flu fericit.

Obeadă Iancu, tînrul șef de brigadă, s-a scuzat și s-a pierdut în lumea veselă a dan- satorilor, a celor care ca și el înțeleg atît de matur și fru- mos fericirea.

Orchestra cînta un vals. De sus ploua cu confeti, Perechi, perechi s-au prins cu toții în vîrtejul dansului. Sala, cu toate podoabele-i multicolore, se legăna vrăjită odată cu ei...

Cine sînt ?

Coborim pe Valea Prahovei. Ajungem la Sinaia, una din „perlele” minunate ale Carpaților. Văzînd atîta lumina la Cazinoul „Gazela” oștre- țea parcă singură.

Aici în superba clădire a Cazinoului, pe marmura albă ca laptele, sub candelabrele răspîndind o lumină orbitoare, în mijlocul acestui lux orbitor sute de oameni petrec revelionul.

Cine sînt ? De unde au venit ? La Sinaia s-a deschis con- gresul marilor comercianți din țară, avînd ca scop stringerea legăturilor între comercianți și progresul comerțului. Participă peste 300 de mari comer- cianți. Ei vor petrece anul nou în decourul incintător de munte.

Ne-a venit în minte icieia unei glume. Ne oprim în fața unei „măști”.

— Domnule comerciant, din ce oraș sînteți ?

— Masca rămîne o clipă ulmi- tă. Se dă la o parte și lasă ve- derii noastre chipul unui tînar îmbujorat.

— De unde picași, nenisorule ? Eu sînt forțor la Uzi- nele „23 August”. De unde și pînă unde m-ai seos comer- ciant ?

— Iartă-ne, am informat. Ne-a venit însă în minte gluma! Ne-a venit însă în minte gluma! Ne-a venit însă în minte gluma! Ne-a venit însă în minte gluma!

— Nu, spunea Munteanu Leonora, organizatoarea grupei U.T.M., înțelegem fericirea ca fiind adevărată atunci cînd ea se bazează pe ceea ce realizezi prin muncă. Pe noi toți ne pasionează să fim profesori.

Ce așteptăm eu prin fericire? Mă preocupă de mult întrebarea asta. Eu scriu și versuri, și asta e o temă ve- nică pentru poezii. Totuși, fo- arde de toate sînt muncitor. Un muncitor tînr. De aceea, pentru fericirea mea perso- nală se cer cîteva condiții de îndeplinire. Fericirea n-o concep decît muncind și bucu- rîndu-mă de rezultatele mun- cii mele.

Brigada mea va fi declarată în zilele ce urmează colectiv de muncă fruntas. E un eveni- ment care-mi dă satisfacție deplină... Într-un lucru care-mi dă mie sentimentul fericirii este că în colectivul nostru carnea crește. Creșterea este un lucru bun. Nu formăm ea oameni cu calități morale înalte. Și a simți că

Am putea menționa aici (pentru că are o legătură) faptul că am primit de curînd o clădire nouă, foarte modernă pentru institut. După părerea noastră e cea mai frumoasă clădire din oraș. Toată e numai marmură și neon.

După terminarea facultății vom merge ca profesori, vom învăța mai departe la Institutul de 5 ani.

Erau 23 de băieți și fete. N-avea mai mult de 20 de ani nici unul, păreau încă niște adolescenți, dar miine, curînd, vor fi profesori prin Mara- mureș sau Dobrogea, oameni cu răspunderi înalte. Așa ne-au spus cu toții — că fericirea adevărată o găsești în munca închinată poporului. Și fiecare vorbea în numele tuturor.

I-am întrerupt o clipă de la dans și pe cîțiva tineri muncitori de la Uzinele „Steagu- rul roșu”. Cerîndu-i să răspundă la ancheta noastră, Obeadă Iancu, șeful unei brigăzi de tineri, a surz.

Ce așteptăm eu prin fericire? Mă preocupă de mult întrebarea asta. Eu scriu și versuri, și asta e o temă ve- nică pentru poezii. Totuși, fo- arde de toate sînt muncitor. Un muncitor tînr. De aceea, pentru fericirea mea perso- nală se cer cîteva condiții de îndeplinire. Fericirea n-o concep decît muncind și bucu- rîndu-mă de rezultatele mun- cii mele.

Brigada mea va fi declarată în zilele ce urmează colectiv de muncă fruntas. E un eveni- ment care-mi dă satisfacție deplină... Într-un lucru care-mi dă mie sentimentul fericirii este că în colectivul nostru carnea crește. Creșterea este un lucru bun. Nu formăm ea oameni cu calități morale înalte. Și a simți că

Am putea menționa aici (pentru că are o legătură) faptul că am primit de curînd o clădire nouă, foarte modernă pentru institut. După părerea noastră e cea mai frumoasă clădire din oraș. Toată e numai marmură și neon.

După terminarea facultății vom merge ca profesori, vom învăța mai departe la Institutul de 5 ani.

Erau 23 de băieți și fete. N-avea mai mult de 20 de ani nici unul, păreau încă niște adolescenți, dar miine, curînd, vor fi profesori prin Mara- mureș sau Dobrogea, oameni cu răspunderi înalte. Așa ne-au spus cu toții — că fericirea adevărată o găsești în munca închinată poporului. Și fiecare vorbea în numele tuturor.

I-am întrerupt o clipă de la dans și pe cîțiva tineri muncitori de la Uzinele „Steagu- rul roșu”. Cerîndu-i să răspundă la ancheta noastră, Obeadă Iancu, șeful unei brigăzi de tineri, a surz.

Ce așteptăm eu prin fericire? Mă preocupă de mult întrebarea asta. Eu scriu și versuri, și asta e o temă ve- nică pentru poezii. Totuși, fo- arde de toate sînt muncitor. Un muncitor tînr. De aceea, pentru fericirea mea perso- nală se cer cîteva condiții de îndeplinire. Fericirea n-o concep decît muncind și bucu- rîndu-mă de rezultatele mun- cii mele.

Brigada mea va fi declarată în zilele ce urmează colectiv de muncă fruntas. E un eveni- ment care-mi dă satisfacție deplină... Într-un lucru care-mi dă mie sentimentul fericirii este că în colectivul nostru carnea crește. Creșterea este un lucru bun. Nu formăm ea oameni cu calități morale înalte. Și a simți că

Am putea menționa aici (pentru că are o legătură) faptul că am primit de curînd o clădire nouă, foarte modernă pentru institut. După părerea noastră e cea mai frumoasă clădire din oraș. Toată e numai marmură și neon.

După terminarea facultății vom merge ca profesori, vom învăța mai departe la Institutul de 5 ani.

Erau 23 de băieți și fete. N-avea mai mult de 20 de ani nici unul, păreau încă niște adolescenți, dar miine, curînd, vor fi profesori prin Mara- mureș sau Dobrogea, oameni cu răspunderi înalte. Așa ne-au spus cu toții — că fericirea adevărată o găsești în munca închinată poporului. Și fiecare vorbea în numele tuturor.

I-am întrerupt o clipă de la dans și pe cîțiva tineri muncitori de la Uzinele „Steagu- rul roșu”. Cerîndu-i să răspundă la ancheta noastră, Obeadă Iancu, șeful unei brigăzi de tineri, a surz.

Ce așteptăm eu prin fericire? Mă preocupă de mult întrebarea asta. Eu scriu și versuri, și asta e o temă ve- nică pentru poezii. Totuși, fo- arde de toate sînt muncitor. Un muncitor tînr. De aceea, pentru fericirea mea perso- nală se cer cîteva condiții de îndeplinire. Fericirea n-o concep decît muncind și bucu- rîndu-mă de rezultatele mun- cii mele.

Brigada mea va fi declarată în zilele ce urmează colectiv de muncă fruntas. E un eveni- ment care-mi dă satisfacție deplină... Într-un lucru care-mi dă mie sentimentul fericirii este că în colectivul nostru carnea crește. Creșterea este un lucru bun. Nu formăm ea oameni cu calități morale înalte. Și a simți că

Am putea menționa aici (pentru că are o legătură) faptul că am primit de curînd o clădire nouă, foarte modernă pentru institut. După părerea noastră e cea mai frumoasă clădire din oraș. Toată e numai marmură și neon.

După terminarea facultății vom merge ca profesori, vom învăța mai departe la Institutul de 5 ani.

Erau 23 de băieți și fete. N-avea mai mult de 20 de ani nici unul, păreau încă niște adolescenți, dar miine, curînd, vor fi profesori prin Mara- mureș sau Dobrogea, oameni cu răspunderi înalte. Așa ne-au spus cu toții — că fericirea adevărată o găsești în munca închinată poporului. Și fiecare vorbea în numele tuturor.

I-am întrerupt o clipă de la dans și pe cîțiva tineri muncitori de la Uzinele „Steagu- rul roșu”. Cerîndu-i să răspundă la ancheta noastră, Obeadă Iancu, șeful unei brigăzi de tineri, a surz.

Ce așteptăm eu prin fericire? Mă preocupă de mult întrebarea asta. Eu scriu și versuri, și asta e o temă ve- nică pentru poezii. Totuși, fo- arde de toate sînt muncitor. Un muncitor tînr. De aceea, pentru fericirea mea perso- nală se cer cîteva condiții de îndeplinire. Fericirea n-o concep decît muncind și bucu- rîndu-mă de rezultatele mun- cii mele.

Brigada mea va fi declarată în zilele ce urmează colectiv de muncă fruntas. E un eveni- ment care-mi dă satisfacție deplină... Într-un lucru care-mi dă mie sentimentul fericirii este că în colectivul nostru carnea crește. Creșterea este un lucru bun. Nu formăm ea oameni cu calități morale înalte. Și a simți că

CHEMAREA Consfăturii pe țară a țaranilor colectivști

(Urmare din pag. 1-a)

te muncile de îngrijire a semănturilor și să strîngem apoi recoltele la timp și fără pierderi.

Să ne fie drept învîțatură experiența, munca din gospodăriile care au obținut cele mai bogate recolte. Pînda lor este cel mai bun sfătător. Ea ne arată că e cu putință ca în anul 1962 toate gospodăriile colective să obțină asemenea recolte și chiar mai bogate. De ce unele da și altele nu? Depinde numai de vrednicia oamenilor și de organiza-

rea muncii. Pornind de la aceste rezultate, mult dintre vorbitorii la Consfățuire au arătat: că se poate merge și mai departe, deoarece gospodăriile noastre au tot ce le trebuie pentru a putea obține recolte de 5.000 kg. porumb boabe la hectar, într-un pămînt neirigat.

Pentru aceasta, în fiecare gospodărie să alegem loturile cele mai bune, pe care să le cultivăm după cum ne învață știința și după metodele verificate pe teren de frunții.

Asemenea rezultate, care creează colectivității o viață tot mai îmbelșugată, înseamnă un mare indemn pentru țărani care au mai rămas la gospodăria individuală, unde nu se pot obține nici pe departe asemenea recolte. De la sat la sat, oamenii află totul prin viu grai și, trecînd pe drumuri de ce taie cîmpurile, văd cu ochii deosebita dintre recoltele de pe fișile razele ale individualilor și cele de colective.

De aceea, an cu an, mii și mii de familii de țărani se unesc, întemeiază gospodării colective și se poate spune că azi apare vîdit că colectivizarea totală se va înfăptui înainte de 1965.

Țărani colectivști, mecanizatori, lucrători din gospodăriile de stat,

Să depunem toată străduința și priceperea noastră pentru a da viața acestor importante cerințe. Să folosim cît mai bine pămîntul, să aplicăm la timp tot ceea ce știința agriculturii ne învață. Să facem arături adînci, căci astăzi cu tractoarele puternice putem brazda cum niciodată nu se putea face înainte cu animalele de muncă; să dăm pămîntului îngrășămintele d. care are nevoie, să folosim semințele de soi bun și hibridi care produc mult, să semănăm la timpul cuvenit și cu desimea cea mai potrivită, să facem la vreme și cît se poate de bine toa-

te muncile de îngrijire a semănturilor și să strîngem apoi recoltele la timp și fără pierderi.

Să ne fie drept învîțatură experiența, munca din gospodăriile care au obținut cele mai bogate recolte. Pînda lor este cel mai bun sfătător. Ea ne arată că e cu putință ca în anul 1962 toate gospodăriile colective să obțină asemenea recolte și chiar mai bogate. De ce unele da și altele nu? Depinde numai de vrednicia oamenilor și de organiza-

rea muncii. Pornind de la aceste rezultate, mult dintre vorbitorii la Consfățuire au arătat: că se poate merge și mai departe, deoarece gospodăriile noastre au tot ce le trebuie pentru a putea obține recolte de 5.000 kg. porumb boabe la hectar, într-un pămînt neirigat.

Pentru aceasta, în fiecare gospodărie să alegem loturile cele mai bune, pe care să le cultivăm după cum ne învață știința și după metodele verificate pe teren de frunții.

Asemenea rezultate, care creează colectivității o viață tot mai îmbelșugată, înseamnă un mare indemn pentru țărani care au mai rămas la gospodăria individuală, unde nu se pot obține nici pe departe asemenea recolte. De la sat la sat, oamenii află totul prin viu grai și, trecînd pe drumuri de ce taie cîmpurile, văd cu ochii deosebita dintre recoltele de pe fișile razele ale individualilor și cele de colective.

De aceea, an cu an, mii și mii de familii de țărani se unesc, întemeiază gospodării colective și se poate spune că azi apare vîdit că colectivizarea totală se va înfăptui înainte de 1965.

Țărani întovărășiți și cu gospodării individuale.

Veniți cu toată încrederea alături de noi, de marea mulțime a țărănilor, de țărănimile colectiviste. Muncind toți laolaltă în gospodării colective, pe tot întinsul țării, vom face bunăstarea și fericirea pentru toți, pentru noi și familiile noastre. Să pară în soarele lumii lumii, cînd se coace grîul, țara toată poleită în aur.

Am suferit împreună în robie la moșieri. Să ne bucurăm azi tot împreună de belșug și fericire. Vă chemăm cu inima deschisă, frați ai noștri. Sărbătorează întrăii voastre în colectivă va fi cununia cu belșugul.

Tovarăși,

Viața din ce în ce mai îndestulată pe care o duc colectivști, o viață cum nici n-a visat vreo dată țărănimile, ne arată fără greș că gospodăria colectivă este singura cale spre bunăstarea și fericirea ei.

Acesta este adevărul pe care ni-l strigă ca un singur glas cele peste două

milioane de familii de colectivști. El este împedea ca lumina zilei.

Pămîntul însuși parcă ar cere colectivizarea, ca să poată avea și el bucuria roadelor pe care este în stare să le dea adîncurile lui.

Ziua încheierii colectivizării agriculturii va fi ziua uneia din cele mai mari victorii a poporului nostru, va însemna o nouă treaptă în drumul spre cea mai mare prefacere și înnoire a vieții satului, a țărănimii, spre o viață și mai îmbelșugată a poporului muncitor.

Pornind de la aceste rezultate, mult dintre vorbitorii la Consfățuire au arătat: că se poate merge și mai departe, deoarece gospodăriile noastre au tot ce le trebuie pentru a putea obține recolte de 5.000 kg. porumb boabe la hectar, într-un pămînt neirigat.

Pentru aceasta, în fiecare gospodărie să alegem loturile cele mai bune, pe care să le cultivăm după cum ne învață știința și după metodele verificate pe teren de frunții.

Asemenea rezultate, care creează colectivității o viață tot mai îmbelșugată, înseamnă un mare indemn pentru țărani care au mai rămas la gospodăria individuală, unde nu se pot obține nici pe departe asemenea recolte. De la sat la sat, oamenii află totul prin viu grai și, trecînd pe drumuri de ce taie cîmpurile, văd cu ochii deosebita dintre recoltele de pe fișile razele ale individualilor și cele de colective.

De aceea, an cu an, mii și mii de familii de țărani se unesc, întemeiază gospodării colective și se poate spune că azi apare vîdit că colectivizarea totală se va înfăptui înainte de 1965.

Țărani întovărășiți și cu gospodării individuale.

Veniți cu toată încrederea alături de noi, de marea mulțime a țărănilor, de țărănimile colectiviste. Muncind toți laolaltă în gospodării colective, pe tot întinsul țării, vom face bunăstarea și fericirea pentru toți, pentru noi și familiile noastre. Să pară în soarele lumii lumii, cînd se coace grîul, țara toată poleită în aur.

Am suferit împreună în robie la moșieri. Să ne bucurăm azi tot împreună de belșug și fericire. Vă chemăm cu inima deschisă, frați ai noștri. Sărbătorează întrăii voastre în colectivă va fi cununia cu belșugul.

Tovarăși,

Viața din ce în ce mai îndestulată pe care o duc colectivști, o viață cum nici n-a visat vreo dată țărănimile, ne arată fără greș că gospodăria colectivă este singura cale spre bunăstarea și fericirea ei.

Acesta este adevărul pe care ni-l strigă ca un singur glas cele peste două

milioane de familii de colectivști. El este împedea ca lumina zilei.

Pămîntul însuși parcă ar cere colectivizarea, ca să poată avea și el bucuria roadelor pe care este în stare să le dea adîncurile lui.

Ziua încheierii colectivizării agriculturii va fi ziua uneia din cele mai mari victorii a poporului nostru, va însemna o nouă treaptă în drumul spre cea mai mare prefacere și înnoire a vieții satului, a țărănimii, spre o viață și mai îmbelșugată a poporului muncitor.

Pornind de la aceste rezultate, mult dintre vorbitorii la Consfățuire au arătat: că se poate merge și mai departe, deoarece gospodăriile noastre au tot ce le trebuie pentru a putea obține recolte de 5.000 kg. porumb boabe la hectar, într-un pămînt neirigat.

Pentru aceasta, în fiecare gospodărie să alegem loturile cele mai bune, pe care să le cultivăm după cum ne învață știința și după metodele verificate pe teren de frunții.

Asemenea rezultate, care creează colectivității o viață tot mai îmbelșugată, înseamnă un mare indemn pentru țărani care au mai rămas la gospodăria individuală, unde nu se pot obține nici pe departe asemenea recolte. De la sat la sat, oamenii află totul prin viu grai și, trecînd pe drumuri de ce taie cîmpurile, văd cu ochii deosebita dintre recoltele de pe fișile razele ale individualilor și cele de colective.

De aceea, an cu an, mii și mii de familii de țărani se unesc, întemeiază gospodării colective și se poate spune că azi apare vîdit că colectivizarea totală se va înfăptui înainte de 1965.

Țărani întovărășiți și cu gospodării individuale.

Veniți cu toată încrederea alături de noi, de marea mulțime a țărănilor, de țărănimile colectiviste. Muncind toți laolaltă în gospodării colective, pe tot întinsul țării, vom face bunăstarea și fericirea pentru toți, pentru noi și familiile noastre. Să pară în soarele lumii lumii, cînd se coace grîul, țara toată poleită în aur.

Am suferit împreună în robie la moșieri. Să ne bucurăm azi tot împreună de belșug și fericire. Vă chemăm cu inima deschisă, frați ai noștri. Sărbătorează întrăii voastre în colectivă va fi cununia cu belșugul.

Tovarăși,

Viața din ce în ce mai îndestulată pe care o duc colectivști, o viață cum nici n-a visat vreo dată țărănimile, ne arată fără greș că gospodăria colectivă este singura cale spre bunăstarea și fericirea ei.

Acesta este adevărul pe care ni-l strigă ca un singur glas cele peste două

milioane de familii de colectivști. El este împedea ca lumina zilei.

Pămîntul însuși parcă ar cere colectivizarea, ca să poată avea și el bucuria roadelor pe care este în stare să le dea adîncurile lui.

Ziua încheierii colectivizării agriculturii va fi ziua uneia din cele mai mari victorii a poporului nostru, va însemna o nouă treaptă în drumul spre cea mai mare prefacere și înnoire a vieții satului, a țărănimii, spre o viață și mai îmbelșugată a poporului muncitor.

Pornind de la aceste rezultate, mult dintre vorbitorii la Consfățuire au arătat: că se poate merge și mai departe, deoarece gospodăriile noastre au tot ce le trebuie pentru a putea obține recolte de 5.000 kg. porumb boabe la hectar, într-un pămînt neirigat.

Pentru aceasta, în fiecare gospodărie să alegem loturile cele mai bune, pe care să le cultivăm după cum ne învață știința și după metodele verificate pe teren de frunții.

Asemenea rezultate, care creează colectivității o viață tot mai îmbelșugată, înseamnă un mare indemn pentru țărani care au mai rămas la gospodăria individuală, unde nu se pot obține nici pe departe asemenea recolte. De la sat la sat, oamenii află totul prin viu grai și, trecînd pe drumuri de ce taie cîmpurile, văd cu ochii deosebita dintre recoltele de pe fișile razele ale individualilor și cele de colective.

De aceea, an cu an, mii și mii de familii de țărani se unesc, întemeiază gospodării colective și se poate spune că azi apare vîdit că colectivizarea totală se va înfăptui înainte de 1965.

Pentru binele patriei, în numele triumfului comunismului

Mesajul de Anul Nou al C. C. al P. C. U. S.,
Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.,
și Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: C. C. al P. C. U. S., Prezidiul Sovietului Suprem al U. R. S. S. și Consiliul de Miniștri al U. R. S. S. au adresat poporul sovietic un mesaj în care îl felicită de

Anul Nou și îi urează multă sănătate, noi victorii în glorioasă muncă pentru binele patriei, în numele triumfului comunismului.

Puternica noastră patrie, se spune în mesaj, pășeste în

noii an în deplină înflorire a forțelor creatoare, constructiv. Pe poporul sovietic așteptă mereu noi cămăși, îndepărtate cu succes prevederile planului septimal, traduce în viață măiestru program de construire a comunismului.

În mesaj se subliniază în mod deosebit că în anul 1961 industria U. R. S. S. a dat o producție egală cu întregul producție a întregii industrie mondiale (1940-1950).

1961 a fost un an de victorii de cea mai mare însemnătate a marelui comunism și muncii eroice mondiale, un an de victorii ale forțelor păcii asupra forțelor reacționare și războiului. Partidul comunist guvernamental sovietic, toți oamenii sovietici au avut în bucurie pentru pașii făcuți în această direcție. În această luptă nobilă unde la un moment dat s-au născut și unele probleme, înalte poziții în lupta de pace de pe plan mondial.

După cum se subliniază în mesaj, lumea socialismului dispune de o puternică bază materială pentru a pune în fruntea ei și apăsătorii război. Forțele armate ale Uniunii Sovietice, înarmate cu tehnica modernă și cu cele mai perfecționate arme, stau cu vigilență de străzi menite pentru a asigura pacea mondială.

Partidul comunist și guvernul sovietic vor continua și pe viitor să lupte cu consecvență și încredere pentru înfrângerea războiului pentru pace și pentru o pace durabilă pe plan mondial, vor continua să lupte și să extindă relațiile de colaborare frățoasă între țările socialiste, și acordă ajutor prietenesc popoarelor care au așteptat jugul colonialist și au plătit pe călea construiți un viitor mai bun.

În mesajul de Anul Nou se transmite un salut cordial și cele mai bune urări popoarelor din țările socialiste și pe lângă acestea și urări de bună prietenie și colaborare frățoasă între țările socialiste și celelalte țări care doresc să trăiască în pace, democrație și socialism.

Recepția de la Kremlin

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: În noaptea de Anul Nou la Kremlin a avut loc o recepție, oferită de guvernul U. R. S. S., la care au luat parte aproape 2.000 de oaspeți.

La recepție au luat parte conducătorii al P. C. U. S. și guvernului sovietic, inovatori în producție și constructori din Moscova, lucrători din agricultura regiunii Moscovei, oameni de știință și cultură, precum și șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la Moscova.

N. S. Hrușciov a rostit un toast de Anul Nou. El a vorbit despre marile succese ob-

ținute de poporul sovietic în cursul anului care a trecut, precum și despre realizările popoarelor frățoși ale țării socialiste.

N. S. Hrușciov și-a exprimat încrederea că în anul 1962 popoarele care luptă pentru independența lor vor obține noi victorii.

Conducătorul guvernului sovietic a subliniat din nou că U. R. S. S. a promovat, promovează și va promova politica externă leninistă de pace și prietenie între popoare, îndreptată spre înălțarea prieteniei unii noi război, spre întărirea păcii în întreaga lume.

INTERVIU ACORDAT DE N. S. HRUȘCIOV ZIARULI JAPONEZ „TIUBU NIPPON”

Relațiile dintre U. R. S. S. și Japonia pot fi substanțial îmbunătățite

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: Răspunzând întrebărilor puse de Minoru Oda, redactor-șef al ziarului japonez „TIUBU NIPPON”, N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U. R. S. S., a declarat că „în Uniunea Sovietică și Japonia nu există nici o problemă teritorială litigioasă.

Conducătorul guvernului sovietic și-a exprimat convingerea că în ciuda dificultăților existente, relațiile dintre U. R. S. S. și Japonia pot fi substanțial îmbunătățite.

Din păcate, a constatat Hrușciov, guvernul japonez, legat prin tratatul militar cu S. U. A., continuă să nu deosească normalizarea deplină a relațiilor cu Uniunea Sovietică. Tocmai de aceea, el ridică din nou așa-zisa problemă teritorială, deși această problemă a fost de mult rezolvată.

El a remarcat că în actuala situație orice concesie din partea U. R. S. S. nu ar putea fi folosită la îmbunătățirea relațiilor sovieto-japoneze ci, dimpotrivă, le-ar putea dăuna, prejudiciind securitatea în Extremul Orient. Aceasta ar fi în avantajul acelor țări agresive străine, care exar-

cită un control militar asupra Japoniei și ascut capul împotriva Uniunii Sovietice, folosind în acest scop și teritoriul japonez.

N. S. Hrușciov și-a exprimat convingerea că va sosi timpul când pe planul mondial vor mai exista trupe și baze străine, ceea ce va constitui calea spre dezvoltarea coabită a relațiilor de bună vecinătate sovieto-japoneze.

Lucrări propuse pentru premiile Lenin pe 1962

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite: Comitetul pentru decernarea premiilor Lenin în domeniul literaturii și artei a publicat în ziarul „Izvestia” lista lucrărilor propuse de uniunile de creație, organizațiile și adunările oamenilor muncii pentru a fi distins cu premiile Lenin pe anul 1962. Au fost propuse în total 55 de lucrări.

Prin intermediul ziarului „IZVESTIA”, Comitetul pentru decernarea premiilor Lenin în domeniul literaturii și

artei a adresat opiniei publice sovietice rugămintea de a participa la decernarea lucrărilor propuse.

Printre lucrările propuse pentru a fi distins cu premiile Lenin pe anul 1962 sunt: epopea scriitorului Valentin Kataev „Valurile Mării Negre”, „O pică în depărtare”, „Un cămin în stele”, „Viața de arină”, „Catacombe”, romanul scriitorului turkmen Berdi Kerbaev „Neht-Dag”, piesa dramaturgului ucrainean Alexandru Korișciak „Pe Nipron”.

Pe lista figurează cunoscutul pianist sovietic Emil Gilels, compozitorul Ivan Dzerjinski pentru opera „Soarta unui om”, Igor Moiseev, conducătorul Ansamblului de stat de dansuri populare al U. R. S. S., pentru programul de concerte pe anul 1961.

Au fost propuse pentru a fi distins cu premiile Lenin realizatorii filmului documentar „Oamenii văpăii albastre” — producție a Studioului cinematografic uzbek și a Studioului central de filme documentare, un grup de interpreți și realizatori ai spectacolului „Război și pace” pus în scenă la Teatrul Mare al U. R. S. S., creatorii filmelor documentare științifice „Primul raid spre stele” și „Din nou spre stele”.

N. S. HRUȘCIOV: Coexistența pașnică constituie linia generală a politicii externe sovietice

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Izvestia” a publicat răspunsurile lui Nikita Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U. R. S. S., la întrebările profesorului austriac Hans Tiering.

Arătând că propaganda burgheză se străduiește să însușească concepția greșită despre comunism, încercând să semene neîncredere față de această marele învățătură, N. S. Hrușciov a subliniat: „Sintem ferm conștienți de triumful deplin și definitiv al comunismului”. El a arătat că comunismul vine să la locul capitalismului, nu pentru că noi vrem acestuia, ci pentru că orînduirea comunistă asigură în comparație cu toate celelelalte formațiuni o dezvoltare superioară forțelor de producție, satisfacerea la maximum a necesităților materiale și spirituale ale fiecărui om, adevărata democrație, libertate deplină socială și fizică membru al acesteia”.

Coexistența pașnică constituie linia generală a politicii externe sovietice, a subliniat N. S. Hrușciov. Ea rezultă din însăși natura statului sovietic în care nu există clase și grupuri sociale interesate în război, în acapararea bogățiilor altora, în subjugarea altor popoare.

Țările socialiste, a arătat N. S. Hrușciov, nu intenționează să se amestece în treburile altora și să exporte revoluția. Dar, a subliniat el, nu este nimic permis să exporte în alte state nici contra-revoluția.

Țările capitaliste trebuie să fie interesate nu în mai mică măsură, ci chiar în mai mare măsură în înălțarea prieteniei de război, a subliniat N. S. Hrușciov. Ele nu dețin superioritatea aleo nu pierdut-o pentru totdeauna.

N. S. Hrușciov a subliniat din nou că coexistența pașnică a țis-

rilor cu orînduirea socială diferită constituie necesitatea obiectivă a dezvoltării societății umane în epoca contemporană.

Înălțarea propunerilor sovietice cu privire la dezarmarea generală, la lichidarea sistemului colonialist, la încheierea Tratatului de pace cu Germania, ar distruge însăși mașina de război și ar permite tuturor popoarelor să se ocupe de munca pașnică. Guvernul sovietic, a spus N. S. Hrușciov, este gata ca și în trecut să facă tot ce depinde de el pentru a rezolva problemele internaționale arzătoare pe cale pașnică, pe calea tratatelor, fiind în deplină încredere în interesul comun al omenirii, în încrederea pașnică îndelungată, nelimitată de vreun anumit termen, „popoarele se vor convinge că orînduirea socialistă este orînduirea cea mai bună, cea mai înaltă, cea mai echilibrată și cea mai viabilă”.

Dreptul la existența unei orînduiri sociale sau altele poate fi stabilit numai de popoarele înseși, de împrejurarea dacă această orînduire corespunde intereselor majorității covârșitoare a oamenilor, a subliniat N. S. Hrușciov.

Relevind în continuare că în cei peste 100 de ani care au trecut din momentul apariției „Manifestului comunist” al lui Marx și Engels în lume s-au petrecut schimbări enorme în domeniul științei, tehnicii și dezvoltării societății, N. S. Hrușciov a subliniat că esența capitalismului, ca societate bazată pe exploatarea omului de către om, a rămas neschimbată, iar contradicțiile interne proprii capitalismului au devenit și mai ascuțite.

După ce a fost înălțat înălțimea sa, acest modern bloc de locuit cu război pe strada Ullol. Asemenea lor stau multe construcții în capitala ungară

INDIA: Inaugurarea primei rafinării de petrol proiectată și utilată de către R. P. Romin

DELHI 2 (Agerpres). — Corespondent special: La 1 ianuarie, primul ministru al Indiei, J. Nehru, a inaugurat la Gauhati, în nord-estul Indiei și de mare importanță, prima rafinărie de petrol din India.

Rafinaria proiectată și utilată în întregime de către R. P. Romin are o capacitate de 150.000 tone produse petroliere. Cel prezente la inaugurare au fost: J. Nehru și-a exprimat bucuria că rafinaria a fost inaugurată în ziua de Anul Nou, care este considerată în general o zi de bună augur.

A urmat vizitarea rafinării de către oficialități și invitați. Instalațiile funcționează în cele mai bune condiții. Rămășițele și calitatea produselor obținute depășesc din prima zi prevederile planului. La instalația de distilare primară, J. Nehru a scos probe din produsele obținute. La rampa de încălzire se umpluau primele cisterne cu produsele rafinării.

Cu ocazia inaugurării a fost organizată o manifestare culturală la care s-a dat concursul echipei de dansuri și cîntece rominesc formată din specialiști români și membrii familiilor lor. Spectacolul a fost primit cu căldură de participanții la inaugurare.

În timpul inaugurării rafinării de la Gauhati, tor. Iancu Hrușci, ambasadorul R. P. Romin în India, a oferit o recepție în cinstea tor. Mihail Florescu, ministrul Industriei Petrolului și Chimiei, și tor. Iancu Hrușci, ambasadorul R. P. Romin în India.

În convîntarea sa tor. Mihail Florescu a transmis primul ministru al Indiei, J. Nehru, un mesaj în care se exprimă bucuria că a fost inaugurată în ziua de Anul Nou, o rafinărie de petrol din India, proiectată și utilată de către un român, specialist în domeniul petrolului și chimiei.

În convîntarea sa primul ministru J. Nehru a spus: „Inaugurarea rafinării de la Gauhati este un eveniment deosebit de important în istoria relațiilor dintre cele două țări. Tor. Mihail Florescu a arătat că este un mare succes și o mare onoare să fie realizată în țara noastră o rafinărie de petrol din India, proiectată și utilată de către un român și să fie inaugurată în ziua de Anul Nou”.

După recepție tor. Mihail Florescu a transmis primul ministru al Indiei, J. Nehru, un mesaj în care se exprimă bucuria că a fost inaugurată în ziua de Anul Nou, o rafinărie de petrol din India, proiectată și utilată de către un român, specialist în domeniul petrolului și chimiei.

Ambasadorul R. P. Romine în Republica Mali și-a prezentat scrisorile de acreditare

BAMAKO 2 (Agerpres). — La 30 decembrie, Gheorghe Popescu, ambasadorul R. P. Romine în Republica Mali, cu reședința în Konakri în republica Guinea, a prezentat președintelui Modibo Keita scrisorile de acreditare. La solemnitate au participat miniștrii de stat și înalți funcționari din Republica Mali.

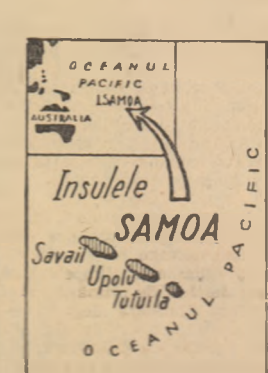
Ambasadorul romin a exprimat în cuvîntul său dorința guvernului R. P. Romine de a dezvolta relațiile cu Republica Mali și a transmis președintelui Modibo Keita, guvernului și poporului Republicii Mali felicitări și urări prietenești, arătând că Republica Mali nutrește sentimente prietenești față de R. P. Romin.

După solemnitate președintele Modibo Keita s-a întretîrînt cordial cu ambasadorul Gheorghe Popescu.

Flurescu a ținut o conferință de presă la care au participat ziaristi de la cele mai importante ziare din India. În seara zilei de 31 decembrie, oaspeții români sosiți la inaugurarea rafinării Gauhati au participat la un dîneu oferit de B. Chaliha, ministrul principal al Assamului, în cinstea primului ministru al Indiei, J. Nehru.

Flurescu a ținut o conferință de presă la care au participat ziaristi de la cele mai importante ziare din India. În seara zilei de 31 decembrie, oaspeții români sosiți la inaugurarea rafinării Gauhati au participat la un dîneu oferit de B. Chaliha, ministrul principal al Assamului, în cinstea primului ministru al Indiei, J. Nehru.

Prîmul teritoriu independent din Oceania

APIA 31 (Agerpres). — La 1 ianuarie 1962 Samoa de vest și-a proclamat independența națională.

Istanbul: Puternică demonstrație muncitorească

ISTANBUL. După cum relatează agenția France Presse, peste 100.000 muncitori au demonstrat la 31 decembrie pe străzile Istanbulului cerind transpunerea în viață a prevederilor noii constituții în

legătură cu dreptul de grevă și contractele colective. Muncitorii purtau numeroase pancarte prin care se cerea satisfacerea drepturilor lor legitime. Demonstranții s-au adunat în fața primăriei, orășului unde au fost rostite cuvîntări.

Regimul șubred al lui Salazar se clatină...

Răscoala unui grup de patrioți din orașul Beja

LISABONA 2 (Agerpres). — Un grup de patrioți portughezi au organizat o răscoală în orașul Beja (partea de sud a Portugaliei). Agenția France Presse relatează că în dimineața zilei de 1 ianuarie răscoala au ocupat cazarmile militare din oraș. Ei au fost conduși de căpitanul Varela Gomez, unul din liderii opoziției antisalazariste. În cursul zilei, autoritățile salazariste au masat spre oraș două mari unități militare. Guvernul portughez a dat publicității un comunicat oficial în care se spune că după ce au înăbușit răscoala „trupele guvernamentale controlează situația din orașul Beja”.

Agentele de presă occidentale anunță că subsecretarul de stat la Ministerul de Război, Jaime de Fonseca, care se afla în orașul Beja în momentul răscoalei, a fost ucis.

Presă franceză din 2 ianuarie își consacră majoritatea comentariilor încercării de răscoală din Portugalia, recunoscând în unanimitate existența unor puternice frământări în această țară.

„Paris Jour”, arătând că regimul lui Salazar se aprinde doar pe poliție și pe armată, își exprimă teama față de consecințele acestei situații fiind seama de faptul, subliniază ziarul, că în armată își fac tot mai mult simțită prezența elementele liberale. „Paris Jour” își manifestă, de asemenea, neliniștea față de eventuale repercusiuni pe care situația din Portugalia le-ar putea avea asupra Spaniei lui Franco.

Ziarul „L'Humanité”, după ce arată că regimul lui Salazar este neviabil și că face față de mai multe luni opoziției viguroase a „junilor acțiunii patriotice” care grupează pe comunisti, socialiști, masoniști și liberali, conchide: „Evenimentele de la Beja reprezintă o nouă lovitură dată unui regim care refuză în mod sistematic orice formă de libertate”.

Eșecul rebeliunii din Liban — o nouă lovitură dată imperialiștilor

BEIRUT 2 (Agerpres). — Agențiile de presă transmit amănunțit în legătură cu încercarea nereușită de lovitură de stat din Liban. Inspiratorul imediat al acestei încercări este Partidul popular sirian, urmaș al Partidului popular sirian, cu ramificații în Liban, Siria și Iordania și de tendințe neo fasciste. Simbolul acestui partid este o cruce încrîncățată modificată, iar membrii săi se salută cu salutul nazist. Partidul popular sirian care ca obiectiv constituirea unei „Sirii mari” cuprinzînd Siria propriu-zisă, Libanul, Iordania și Irakul. Se știe că acest plan, cunoscut și sub numele de „Semiluna fertilă”, este unul din proiectele favorite ale imperialiștilor britanici. Metodele acestui partid sînt teroarea și asasinatul.

Comentind evenimentele din Liban, agenția MEN afirmă că ele sînt în strînsă legătură cu mișcările forțelor militare britanice în Orientul Mijlociu. Agenția subliniază că scopul loviturii de stat era reducerea la putere a fostului președinte al Libanului, Camille Chamun, partizan al planului „Semiluna fertilă”.

La rîndul său, ziarul „Al Ahram” se face ecoul cerurilor autoritate din Beirut care sînt de părere că încercarea de lovitură de stat reprezintă un din verigile unui plan mai amplu de provocare de tulburări în regiunea Orientului arab.

În comentariile sale presa siriană ajunge la concluzia asemănătoare. Ziarul „Al Nasr” arată că lovitură de stat a fost pregătită în urma unei înțelegeri între Camille Chamun, partidul popular social și ambasadorul britanic la Beirut. Eșecul rebeliunii din Liban constituie o nouă lovitură dată imperialiștilor, arată ziarul.

Fotografia de mai sus reproducă după revista canadiană „Advance” reprezintă un aspect de la o manifestație a tineretului împotriva cursei înarmării, a armelor nucleare pe pămîntul Canadei, pentru dezarmare generală și totală, pentru pace

PE SCURT

MOSCOVA. Potrivit unei hotărîri a Consiliului de Miniștri al U. R. S. S., începînd de la 1 ianuarie 1962 în U. R. S. S. au fost reduse în medie cu 18 la sută prețurile la toate categoriile de cereamice.

MOSCOVA. — La 30 decembrie Prezidiul Sovietului Suprem al U. R. S. S. a emis un decret prin care data alegerilor în Sovietul Suprem al U. R. S. S. este fixată pentru duminică 18 martie 1962.

ATENA. — 2.000 de democrați greci deținuți în închisorile și lagărele de concentrare din Grecia au declarat greva foamei. Ei cer o amnistie generală și protestează cu hotărîre împotriva faptului că sînt deținuți de peste 17 ani în închisori pentru convingerile lor politice.

ALGER. — Doisprezece morți și 37 răniți — acesta este bilanțul acelor teroriste și atentate puse la cale de elementele ultracolonialiste din Algeria în prima zi a noului an. La 1 ianuarie în întreaga Algeria au avut loc 25 de acte teroriste și atentate ale ultracolonialiștilor.

Documente inedite cu privire la faptele de eroism ale cosmonauților sovietici

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS Gherman Titov. În paginile jurnalului de bord al lui Gherman Titov s-au făcut însemnări care erolam ate cosmonauților sovietici cu stelu și spirale. Po-trivit sarcinii primare de a cerceta stelele și spiralele de știință, cosmonautul trebuia din timp în timp să deseneze figuri simple pentru a se putea stabili dacă nu cumva i s-a dereglat coordonarea mișcărilor.

Judecînd după desene, scrie ziarul, totul a dovedit a fi normal. Stelele și spiralele sînt aproape de fel ca și cum cosmonautul le-ar fi înfățișat pe pămînt.

Principiile organizatorice ale Partidului Unic al Revoluției Socialiste Cubane

HAVANA 2 (Agerpres). — „Principiile organizatorice ale Partidului Unic al Revoluției Socialiste Cubane” — acestel fiind a fost consacrat o conferință ținută la Universitatea populară de Anibal Escalante, membru al conducerei Uniunii organizatorilor revoluționari integriate din Cuba.

Acesta conferință a fost transmisă la posturile de radio și televiziune din întreaga țară. Escalante a declarat că în prezent în țară există două partide — partidul revoluției și partidul reacțiunii, partid care acționează în special de peste granițe. Programul partidului revoluționar, adică al

organizațiilor revoluționare integrate, este construirea socialismului și programul partidului reacțiunii este reintroducerea Cubei la regimul colonial cu toate consecințele sale.

Organizațiile revoluționare integrate reprezintă avangarda clasei muncitoare, partidul marxist-leninist al țării noastre, partidul întregului popor. El se bazează pe principiile organizatorice leniniste ale construcției de partid, pe principiile centralismului democratic. Majoritatea partidului o vor forma muncitorii, țărani săraci, oamenii simpli de la orașe.